

AFGIFTEKANTOOR: BRUSSEL X P202205

Nr 225 - Herfst 2019 (okt. - nov. - dec.)
Driemaandelijks magazine van
SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW

Onder Hoge Bescherming van
Hare Majesteit de Koningin

GROOT WORDEN

het magazine van

kan je niet alleen

SOS
KINDERDORPEN

Senegal en Mali

1500 bedelkinderen krijgen eindelijk toekomstperspectieven

NIEUWS UIT HET KINDERDORP

Zusjes na drie jaar herenigd met papa

Op 25 april 2015 sloeg het noodlot toe voor papa Nimis en zijn familie. Een aardbeving deed hun huis instorten, mama overleefde niet, papa raakte zwaargewond. De twee zusjes bleven ongedeerd, maar alleen, achter. Drie jaar lang vonden ze een warme thuis in het SOS Kinderdorp Sanothimi, terwijl papa Nimis hard werkte om zijn leven terug op de rails te krijgen. Vandaag kan de familie weer samen verder. En ze kregen er een plusmama en een zusje bij!

SOS Kinderdorp
Sanothimi, Nepal

SOS Kinderdorpen België vzw
Gachardstraat 88/6 - 1050 Brussel
Tel: 02 538 57 38 - Fax: 02 537 31 31
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinderrechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

VU: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
Redactie: SOS Kinderdorpen - afgesloten op 31 augustus 2019
Foto's: Archief SOS - Shutterstock
Vormgeving: www.magelaan.be • Druk: Symeta
Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

SOS Kinderdorpen
onderschrijft
de Ethische Code van
de VEF

EDITO

"We zijn samen tot grootse dingen in staat"

Hilde Boeykens
15 jaar directrice van SOS Kinderdorpen België

Ik sta ondertussen vijftien jaar aan het roer van SOS Kinderdorpen, gestuwd door de overtuiging dat ieder kind het recht heeft om op te groeien in een sterk gezin. En gedurende die jaren is mijn geloof alleen maar gegroeid. Want de droom die we met z'n allen nastreven, is er één die écht een impact heeft op onze samenleving. De droom dat ieder kind op deze aardbol opgroeit in een liefdevolle familie. Dat geen enkel kind nog gebukt moet gaan onder geweld of verwaarlozing. Dat ieder kind kansen krijgt om zijn of haar volle potentieel te ontwikkelen. Dat is waar ik nu al vijftien jaar naartoe werk met SOS Kinderdorpen.

In het **dossier** van dit magazine ontdek je alvast één specifiek project waarmee we die droom de voorbije jaren in de praktijk waarmaakten: ons project in Senegal en Mali waarbij we 1.500 bedelkinderen reïntegreren in de samenleving. Een succesverhaal waarbij een geweldig gemotiveerd team dieper doordrong tot deze problematiek dan wie ook. Een bewijs dat we met z'n allen tot grootse dingen in staat zijn, zolang we er rotsvast in geloven en met passie blijven werken aan onze droom.

"gestuwd door de overtuiging dat ieder kind het recht heeft om op te groeien in een sterk gezin"

DOSSIER

Vier jaar bouwen aan sterke gemeenschappen rond bedelkinderen

Senegal en Mali

1.500 talibés, bedelkinderen in Senegal en Mali, krijgen eindelijk toekomstperspectieven dankzij een sociaal ondersteuningsnetwerk

Toumani was vijf toen zijn ouders hem inschreven in een daara, een soort religieus internaat, ver van huis. Ze koesterden de hoop hem zo een beter leven te bieden, met degelijk onderwijs. De realiteit is helaas anders. De meeste daara's (er zijn er zo duizenden in Senegal en Mali), beschikken zelf nauwelijks over middelen. Zo ontstond de praktijk om kinderen de straat op te sturen, al bedelend, zodat ze samen voor hun eigen levensonderhoud kunnen zorgen.

Talibé in Senegal en Mali: een hard leven

Het is in de jaren '80 en '90 dat de levensomstandigheden van talibés echt problematisch werden. De volksverhuizing van platteland naar stad veranderde de aard van veel religieuze scholen. Ze verloren hun voornaamste bron van inkomsten, want in de stad is geen land voor landbouw of veeteelt. "Veel meesters zagen geen andere oplossing dan de kinderen de straat op te sturen om te bedelen", vertelt projectcoördinator Adeline Puerta. Maar dat brengt ook risico's met

zich mee: de kinderen staan er bloot aan de gevaren van een leven op straat: geweld, ziekte, uitbuiting ...

De kinderen lopen een groot risico op geweld en uitbuiting

In 2015 besloot SOS Kinderdorpen om, samen met de Europese Unie, een project op te starten om het lot van die kinderen te veranderen. Na vier jaar hard werken, maken we graag de balans op.

Dit project is gefinancierd met de steun van de Europese Unie

"Met de steun van Wallonie-Bruxelles International (WBI) en Allen & Overy"

Twee landen, vijf regio's, 1500 kinderen

Het project concentreerde zich op vijf regio's in twee landen: Dakar, Kaolack en Tambacounda in Senegal, Douentza en Mopti in Mali. In vier jaar tijd konden we samen met de gemeenschap 1500 kinderen voorzien van hun basisrechten en integreren in het formele basisonderwijs. En waar mogelijk brachten we de kinderen terug samen met hun familie.

De hele gemeenschap bouwt mee

Samen kan je zoveel meer dan alleen. Daarom gaan we altijd aan de slag met alle mensen, organisaties en overheden die een rol kunnen spelen in het omkaderen van kinderen. In dit geval: de families van de kinderen, de religieuze scholen, verenigingen uit de buurt en de lokale gemeenschap.

Projectcoördinator Adeline: "In Senegal organiseren veel vrouwen zich bijvoorbeeld spontaan om kinderen in moeilijkheden te ondersteunen. Ze wassen kleren, bereiden maaltijden, bieden verzorging... En ook in Mali vind je dit soort lokale verenigingen terug."

Die organisaties gaan wij ondersteunen, hun slagkracht vergroten, hen met elkaar verbinden. Zodat er op termijn een duurzaam ondersteuningsnetwerk ontstaat van mensen en organisaties die zich het lot van deze kinderen aantrekken. Op die manier nemen er vandaag 125 invloedrijke mensen, van journalisten tot lokale autoriteiten, deel aan het verdedigen en promoten van de rechten van talibés.

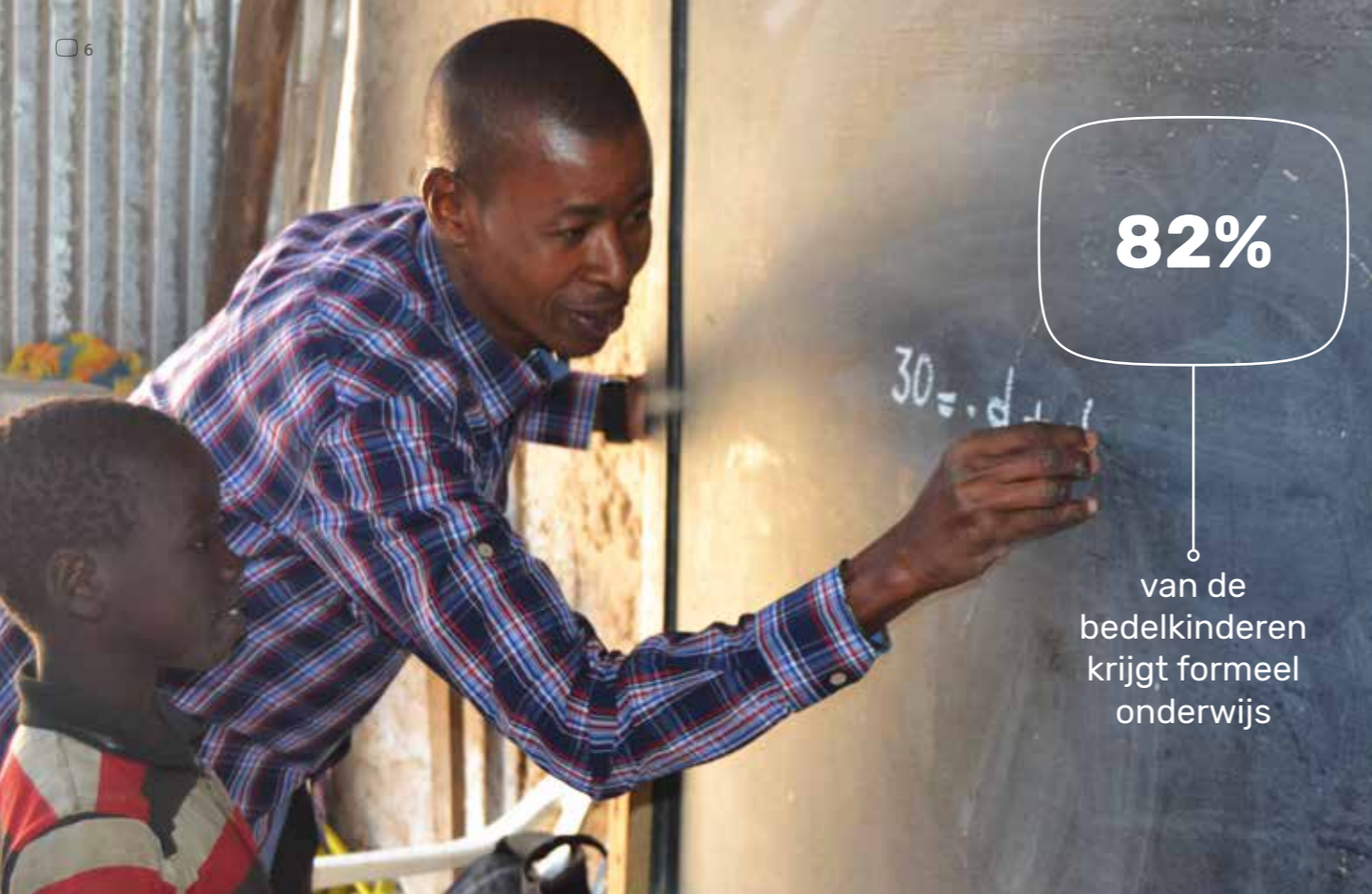
Een duurzame bron van inkomsten

Dat doen we ook door hen te ondersteunen in de zoektocht naar een duurzame bron van inkomsten. Bijvoorbeeld door hen te tonen hoe je ook in een stedelijke omgeving aan landbouw kan doen. Met ook een ondersteuning op het vlak van materiaal en zaaigoed. Zodat de kinderen niet meer de straat op hoeven om te bedelen.

Toegang tot formeel onderwijs

In de daara's krijgen de talibés enkel religieus onderwijs. Belangrijk, maar niet voldoende om later je mannetje te staan in de samenleving. Daarom was het een belangrijke doelstelling om de kinderen aansluiting te laten vinden bij het formele onderwijs. Dat doen we in samenwerking met scholen uit de omgeving. Maar ook door vakken als Frans en Wiskunde in het curriculum van de religieuze scholen te integreren.

Als je impact wilt hebben, moet je de daara's meekrijgen

82%

van de bedelkinderen krijgt formeel onderwijs

96%

van de kinderen zag de relatie met hun familie versterkt

125

invloedrijke mensen dragen actief bij aan het promoten van kinderrechten

507

kinderen kregen hun identiteitspapieren en verzekeren daarmee hun burgerrechten

32

daara's creëren betere levensomstandigheden voor hun leerlingen

Adeline: "Externe leerkrachten komen na hun uren lesgeven in de religieuze scholen. En voor kinderen die al wat ouder zijn, zorgden we ook voor heel gerichte opleidingen, die waardevol zijn op de arbeidsmarkt. Denk bijvoorbeeld aan mechaniker of houtbewerking."

Zo konden we 82% van de kinderen toegang bieden tot formeel onderwijs.

Relatie met de familie versterken

Waar mogelijk probeerden we de kinderen ook te herenigen met hun oorspronkelijke familie. Dat veronderstelt natuurlijk dat er (1) nog familie is en (2) dat deze ook in staat is om degelijke zorg te bieden. Is dat het geval, dan is dat natuurlijk de beste plaats voor een kind om op te groeien.

Voor 96% van de kinderen zijn we er in geslaagd om de banden met de oorspronkelijke familie opnieuw aan te halen en te versterken. Adeline: "Dat wil niet zeggen dat de kinderen ook altijd terug konden naar hun familie, want veel families hebben het moeilijk om te overleven. Kon dat niet, dan zorgen we voor psychologische begeleiding en socio-educatieve activiteiten voor die kinderen. Zodat ze op z'n minst een luisterend oor hebben, hun verhaal kwijt kunnen, hun situatie kunnen plaatsen."

Leerkrachten komen na hun uren lesgeven in de daara's

Vanuit een vertrouwensrelatie met de scholen

Uniek aan onze aanpak is dat dit project vertrekt vanuit een vertrouwensrelatie met de daara's en hun meesters. Daar zijn totnogtoe weinig andere organisaties in Senegal of Mali in geslaagd. En dat is ook de basis van het succes. Want hun medewerking is cruciaal als je écht een impact wilt hebben op het leven van de kinderen. Adeline: "Het mooiste bewijs van die relatie is dat er doorheen het project daara's zich spontaan aanboden om mee te stappen in het project. Uniek!"

Het project leeft voort, ook na SOS Kinderdorpen

Vandaag loopt de samenwerking met de Europese Unie rond dit project ten einde. Maar daarmee houdt het project niet op. Want het zijn de mensen uit Dakar, Kaolack, Tambacounda, Douentza en Mopti zelf die het project levend houden, die de bedelkinderen blijven ondersteunen.

Adeline Puerta, projectcoördinator, samen met een groep kinderen en jongeren uit Senegal.

En dat is waar het voor ons om draait: dat we met de hele gemeenschap duurzaam bouwen aan omstandigheden waarin kinderen kunnen uitgroeien tot sterke volwassenen.

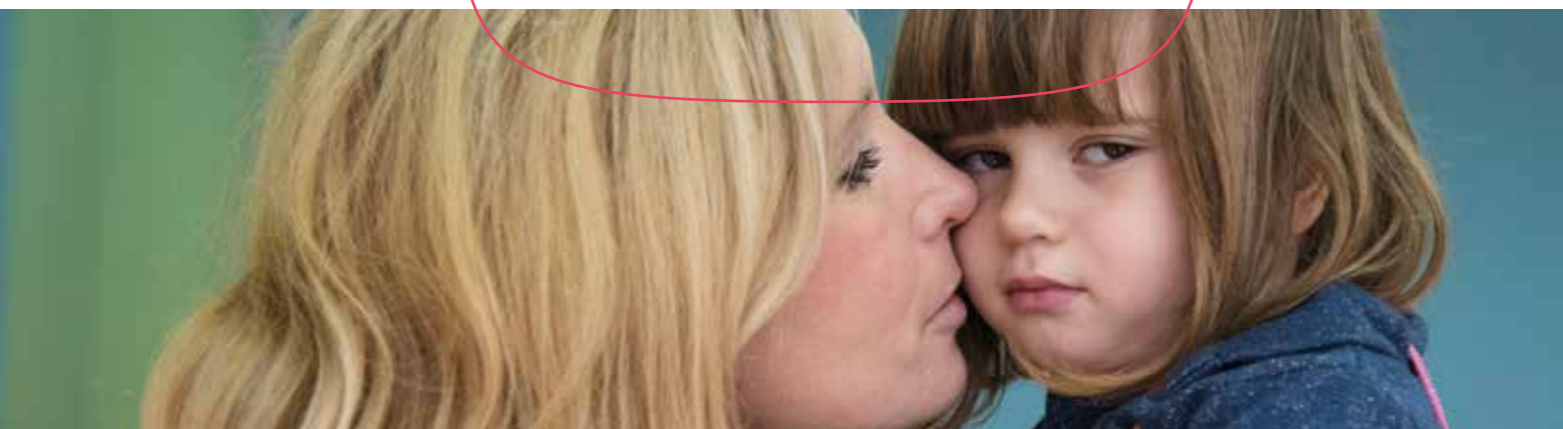
■ In al onze projecten brengen we kinderen groot vanuit een positieve pedagogie. In deze rubriek brengen we vanuit die visie telkens één heikel punt in de opvoeding van kinderen naar voren.

**GROOT
WORDEN**
kan je niet alleen

PEDAGOGIE

Kinderen en driftbuien

elke ouder kent het,
elk kind maakt het mee

"Ik wil niet gaan slapen!", "ik wil ook een wafel", "ik lust geen groenten", "nee, neeee, NEEE". Crisismomentjes en driftbuien: elke ouder kent het, elk kind maakt het mee. En we krijgen er allemaal grijze haren van. Maar als je erin slaagt om positief te reageren op zo'n tijdelijke kortsluiting, kan crisis opportuniteit worden. Onze pedagogisch expert **Jo Voets** geeft raad.

Richting geven boven straffen

"Crisisjes doen zich typisch voor wanneer de verlangens van kinderen in conflict komen met die van de ouders", vertelt Jo. En dat hoeft geen probleem te zijn, *"zolang dat niet evolueert tot een strijd met winnaars en verliezers."*

Onze ervaring leert ons dat een positieve pedagogie ouder en kind naar een gunstige uitkomst kan leiden. *"Sensitief en responsief"* zijn sleutelwoorden. Dat wilt zeggen: luisteren, aandacht bieden en met respect met elkaar omgaan, eerder dan een oplossing af te dwingen en te straffen. Want daar leert een kind niets uit. Kinderen zijn in die zin niet anders dan volwassenen: een oplossing waar ze deel van uitmaken zal hen meer motiveren om in de toekomst anders te gaan reageren.

Luisteren, erkennen, begrijpen

Makkelijker gezegd dan gedaan. Want zo'n momenten kunnen je als ouder best wel tot het uiterste drijven.

Toch is een open houding belangrijk. *"De uitdaging is om te luisteren naar wat het kind doorheen zijn of haar woede probeert te vertellen. Proberen begrijpen wat hij of zij voelt en erkenning geven aan dat gevoel. Vanuit dit begrip kan nadien een oplossing groeien."*

Stap één is dus om kinderen de kans te geven om zich uit te drukken. En om te luisteren naar wat ze proberen te vertellen.

Dialogo is de sleutel

Als de grootste emotie gepasseerd is, kan je samen met het kind op zoek naar de oorzaak van het gedrag. Wat is het probleem? Is het kind bang om te gaan slapen? Roept een bepaalde situatie een nare herinnering op? Waar botst jouw verlangen (naar gezonde voeding, b.v.) met het zijne/hare (zin in wafels, b.v.)?

"Dan kan je samen op zoek gaan naar oplossingen. Wat heeft het kind nodig om met een veilig gevoel te gaan slapen? Wanneer is het wel ok om een wafeltje te eten? Daarbij is het goed om meerdere oplossingen aan te bieden, zodat het kind zelf mee kan beslissen. Dat is een gouden regel: oplossingen aanbieden, niet opleggen."

Dat is dialoog: elkaars behoeftes verkennen, erkennen en tot een vergelijk komen.

Gouden regel:
oplossingen aanbieden,
niet opleggen

Zelfsturing als resultaat

Op die manier wordt crisis een opportuniteit. Het is gelegenheid voor kinderen en ouders om zichzelf en elkaar beter te begrijpen. Een gelegenheid om te leren omgaan met conflict en samen oplossingen te vinden. Zo bouw je beetje bij beetje aan een zelfstandige jongere die beschikt over de vaardigheden om uit te groeien tot een sterke, evenwichtige volwassene.

Positieve pedagogie in de praktijk met Justine Gwiscz

Justine, directrice in ons Belgische kinderdorp: "Positieve pedagogie toepassen wil niet zeggen dat je zomaar alles toelaat. "Kind but firm" zeggen ze in het Engels, zorgzaam, maar met duidelijke grenzen. Grenzen die niet zomaar opgelegd worden, maar ook voor het kind steek houden. Gaat een kind toch over die grens, dan willen we begrijpen waarom, vanuit welke emotie hij of zo dat doet."

"We zetten een kind liever niet in de hoek als het iets fout doet. Daar zal het kind niets uit leren. We vragen liever waarom hij of zij dat deed, herinneren aan de regels en zoeken samen naar een manier waarop het kind zich wél aan de regels kan houden. Zo bouw je aan de verantwoordelijkheid en aan het zelfbewustzijn van het kind."

"Straffen motiveert kinderen niet om hun gedrag aan te passen"

IK STEUN

Kim Gevaert:Topatleet, topmama,
topambassadrice"Ik zag met eigen ogen hoeveel
kinderen er in vreselijke
omstandigheden leven"**Sinds 2007 bouwt Kim
mee aan een familie voor
kinderen in Congo**

Kim Gevaert heeft het hart op de juiste plaats. "Tijdens mijn reizen door Congo zag ik met mijn eigen ogen hoeveel kinderen er in vreselijke omstandigheden leven."

"Dankzij SOS Kinderdorpen krijgen die kinderen opnieuw de kans om gelukkig te worden." Kim bouwt al sinds 2007 mee aan een familie voor kinderen die er alleen voor staan in het land. "Ik kan iedereen van harte aanbevelen hetzelfde te doen. Je geeft 30 euro per maand, maar je krijgt er zoveel van terug!"

Bouw net als Kim mee aan families voor kinderen die er alleen voor staan.
Surf naar www.sos-kinderdorpen.be

IK STEUN

**Sylvia nam
SOS Kinderdorpen
op in haar testament**"Zo steun ik de volgende generatie op
een geheel eigen manier"

Sylvia is geen vreemde voor SOS Kinderdorpen, ze steunt ons al meer dan veertig jaar. "Het begon allemaal toen ik hielp bij een conferentie van de stichter, Hermann Gmeiner. Zijn woorden lieten een diepe indruk na, waarop ik een kinderdorp in Brazilië en een meisje uit de Filipijnen ging ondersteunen. Ik heb zelfs overwogen om zelf SOS moeder te worden."

"Zelf heb ik geen kinderen", gaat Sylvia verder. "En de kinderen van mijn beste vriendin hebben alles wat ze nodig hebben." Vanuit haar verlangen om kinderen met minder geluk te steunen én haar vertrouwen in SOS Kinderdorpen, besloot ze nog een stap verder te gaan in haar engagement: ze gaf de organisatie een plaats in haar testament. "En mijn omgeving reageert heel positief op die beslissing."

"Ik ging twee keer naar een infosessie over testamenten. Daar ontdekte ik alle mogelijkheden. Daarna ging ik één-op-één aan de slag met John Brillon, expert testamenten bij SOS Kinderdorpen. En er was ook een notaris die ondersteuning bood. Zo werd alles tot in de puntjes geregeld."

"Ook al ben ik uiteindelijk nooit SOS moeder geworden, ik ondersteun de SOS Kinderdorpen nu wel op een geheel eigen, persoonlijke manier. En daar ben ik best trots op."

**Denk je ook na over een testament in
het teken van kinderen?**

Mail onze testamentbegeleider
John Brillon via
john.brillon@sos-kinderdorpen.be
of bel hem op het nummer
0495 26 63 84.

Alle info op
www.sos-kinderdorpen.be/testament.

10.000 km naar Mongolie voor het goede doel

Er zijn 1001 manieren om ons te steunen, maar Jeroen, Seppe en Bram kwamen wel heel origineel uit de hoek. De drie broers reden in een oude Lada van ons Belgische kinderdorp bij Marche-en-Famenne tot één van onze kinderdorpen in Mongolië. Goed voor 10.000km! Daarmee zamelden ze goed 6700 euro in. Ongelooflijk!

Een memorabele vakantie voor de kinderen in ons Belgische kinderdorp

Dankzij de steun van onze donateurs en partners hebben ook de kinderen in onze Belgische kinderdorp er een rijk gevulde vakantie op zitten. Sommigen gingen op reis naar het buitenland, anderen op stage. De allerjongsten trokken richting Rochehaut met hun begeleiders. Twee weken vol heerlijke wandelingen en zotte zwempartijtjes zorgden voor een vat vol herinneringen!

Wil je zelf graag een actie opzetten om SOS Kinderdorpen te steunen?

Maak je eigen fondsenwervingspagina op www.sos-kinderdorpen.be

ONDERTUSSEN BIJ SOS Kinderdorpen

WonderWeekend: drie dagen genieten met de hele familie

Het is ondertussen al de vierde editie van dit gezinsfestival in de plantentuin van Meise. En ook dit jaar was het heerlijk verwonderen voor kinderen én ouders! En het mooiste van dit verhaal, WonderWeekend steunt SOS Kinderdorpen. Ze delen een stuk van de winst en geven ons de kans om de bezoekers over ons werk te vertellen. Een dikke dankjewel aan de organisatie en onze vrijwilligers.

Marcia vindt een nieuwe thuis in haar SOS familie

Marcia* werd kort na haar geboorte achtergelaten in het ziekenhuis van Jimma, Ethiopië. Gelukkig vonden onze collega's in Ethiopië snel een oplossing voor haar. Ze groeit nu op bij Maza en haar echtgenoot Abebe. Ondertussen is Marcia drie jaar oud en volop in ontwikkeling: "We willen haar de beste opvoeding geven, zodat ze kan uitgroeien tot een sterke volwassene", vertelt Maza.

Wout, Romane, Leonie en Oona: solidaire en gemotiveerde studenten

Een motiverend eindejaarsproject vinden is niet altijd eenvoudig. Daarom besloten Wout, Romane, Leonie en Oona om hun project een extra dimensie te geven: ze organiseerden een grote fondsenwervende actie waarmee onze familieverstevkend programma « Nzinga Nzinga » in Kinshasa ondersteunen. "We hebben zoveel geleerd en zijn heel blij dat we hiermee ook SOS Kinderdorpen konden steunen", vertelt Oona.

Dasha en haar dochter Anna nemen een nieuwe start

Dasha en Anna* kunnen terug lachen. Na een heel moeilijke periode stonden ze plots op straat, alleen en verloren. Gelukkig konden ze toen terecht in ons 'Happy Baby'-project in Wit-Rusland. We begeleiden er families in moeilijkheden en vangen er jonge kinderen op die er tijdelijk alleen voor staan. In 2018 vonden al 311 kinderen als Anna een nieuwe start dankzij het programma.

*schuilnamen ter bescherming van de privacy

Wij geloven in de kracht van familie. Daarom nodigen we onze lezers uit om hier een verhaal te brengen van iemand die voor hen een wereld van verschil maakt.

ODE AAN

mijn zus Dagmar

Onze directrice Hilde Boeykens bijt de spits af met een ode aan haar zus, ter ere van haar 60ste verjaardag.

Lieve liefste, allerliefste zus,

Wie het voorrecht heeft om een zus te mogen hebben, weet hoe waardevol dat is. Ik heb dat 4 keer. De echte waarde besef je niet meteen, dat komt pas later. Opgroeien met zussen is de beste biotoop om in een beschermde omgeving de grote dingen van het leven uit te testen. Je leert er ruzie mee maken, maar het ook weer bij te leggen – je leert geheimen toevertrouwen, die soms grandioos geschonden worden, maar ook dat is het leven – je leert mekaars onbebbelijkheid te aanvaarden – samen te leven – lief te hebben. Elke zus van de zussengroep is anders, heeft een andere plek, kleurt de groep wat anders en voor elke zus is een andere zus weer anders. Zo gaat dat in de zussenwereld. Lieve zus, het is jouw 60ste verjaardag – hier komt dan ook mijn ode aan jou.

Jij was de eerste jaren voor mij altijd wat het buitenbeentje van de zussengroep. Jij was voor mij de oudere, rustige, verantwoordelijke, altijd studerende zus. De tegenpool van wie ik in mijn eerste levensjaren was. Onze werelden lagen vroeger mijlenver uit mekaar. Dat werd pijnlijk duidelijk als we samen een kamer moesten delen. Jij wilde studeren, ik wilde spelen – jij wilde in bed nog lezen, ik wilde nog turnen – jij wilde je kamer op orde hebben, ik maakte er een rommeltje van. Ook al zagen we mekaar doodgraag, want dat doen zussen, er zijn op sommige momenten rake klappen gevallen. Maar we maakten het altijd weer goed.

Tegelijk heb jij je op de een of andere manier altijd over mij ontfermd. Misschien is dat gekomen toen ik een baby was en ik bij jou op de kamer sliep. Ik was blijkbaar een huilbaby en jij hebt mij

toen oneindig veel keer getroost. Die zorgende kant is naar mij toe altijd gebleven. Als ik iets van school niet snapte, was er maar 1 adres: bij jou. Ik denk dat ik wel 100 keer gevraagd heb: “zus, dit snap ik hier nu echt niet, kan je dat eens uitleggen?” En dan nam je rustig een wit blad, dacht even na en begon dan als de beste prof de zin en logica van wiskundige stellingen en integralen uit te leggen. Tijdens de jaren aan de universiteit zijn we mekaar beter en anders gaan kennen, we namen dikwijls onze pauzes samen en hebben menige blokje rond het kapelleke gewandeld.

Helaas werd je toen ziek... We waren een kwetsbaar gezin waar jij geen ruimte kreeg om jouw ziekte een juiste plek te geven... Op de momenten dat ik het moeilijk had, was er weer maar 1 adres. Uren heb je in die jaren naar mij geluisterd, elke keer was je er voor mij, hoe moeilijk jij het ook zelf had. Jij dacht na over het leven, over de zin ervan, over goed en kwaad, over ethiek, over godsdienst. En dronk ik je zachte woorden en wijze raad.

Al die jaren was jij voor mij de wijze, lieve, zachte zus, nooit de zieke, want dat heb ik nooit gevoeld, nooit zo gezien. De laatste jaren is jouw ziekte wat zorgelijker geworden. En zijn we rond jou een mantel van zorg en liefde gaan vormen. Na zoveel jaren van zorg en liefde voor mij, geef ik je o zo graag wat zorg en liefde terug, met heel mijn hart, zoveel ik kan en jij wil. Ik weet ook dat je blijft vechten voor ons, omdat we jou nog zo graag in ons midden willen hebben. Dus ben ik dankbaar, zo dankbaar voor elke, elke, elke dag dat jij er bent.

Gelukkige 60ste verjaardag schat.

Hilde

WAAR ZIJN ZE NU?

Jorge:

van de straten van Panama City naar de Olympische atletiekpiste

Jorge kende een moeilijk jeugd. Hij heeft jarenlang moeten bedelen in de straten van Panama City om te overleven. Pas toen hij een plekje kreeg in het SOS Kinderdorp in Penonomé vond hij rust. Hij groeide er op bij zijn SOS moeder Carmen. Daar leerde Jorge wat het betekent om deel uit te maken van een familie: “tot dan kende ik geen liefde, thuis of mama. Carmen en mijn SOS broers zijn mijn familie geworden”, vertelt Jorge.

Aangemoedigd door zijn SOS mama, wordt Jorge steeds beter in sport, atletiek in het bijzonder. Al snel groeit hij uit tot een revelatie. Hij doet mee aan wedstrijden en blinkt uit met zijn passie en discipline voor de sport. Hij krijgt een beurs voor het Panama Sports Institute en is vandaag een rijzende ster in de atletiekwereld.

Hij droomt ervan zijn land te mogen vertegenwoordigen op de Olympische Spelen. “Atletiek geeft zin aan mijn leven. Dankzij alle steun van mijn familie, kan ik mijn dromen nu waarmaken.”

Wil jij ook een ode brengen aan iemand die jou kracht heeft gegeven? Laat het ons weten met een mailtje naar michael@sos-kinderdorpen.be of bel 02 538 57 38.

PROJECT IN DE KIJKER

Investeren in de allerjongste kinderen

Vietnam

Overall ter wereld investeren we in de ontwikkeling van jonge kinderen. Want die eerste levensjaren zijn geweldig belangrijk voor hun toekomst. Dat doen we ondermeer met deze kleuterschool in Da Nang, Vietnam. Kinderen uit ons kinderdorp in Da Nang en de gemeenschap errond kunnen er dagelijks terecht voor activiteiten die bouwen aan hun vaardigheden. Zo leggen ze een goede basis om hun verdere schoolcarrière op te bouwen.

**Investeer mee in de
ontwikkeling van jonge
kinderen.**

**Steun onze projecten via
sos-kinderdorpen.be of doe
een gift op rekeningnummer
BE17 3100 4034 5521.**

**SOS
KINDERDORPEN**

SOS Kinderdorpen België vzw: Gachardstraat 88/6 – 1050 Brussel
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
IBAN: BE17 3100 4034 5521 • BIC: BBRUBEBB